



Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1997. nov-dec.

II. évfolyam

6. szám



Csatka – kegyeszobor

Várja Fiát, égi Urát

Ó Mária Szent Szíve, szűz virág!
Harmata, illata imádság.
Várja Fiát, égi Urát,
Virrasztva, epedve,
éj s napon át.

Ó Mária Szent Szíve, tiszta kert!
Benne az ég Ura lakást nyert!
Fészek e Szív, mely hazahív,
Mikor a földi baj
ostroma vív!

Ó Mária Szent Szíve, gyertyaszál!
Templomi áldozat te voltál.
Jézusodat, szent Fiadat,
Istennek od`adtad
magzatodat.

Ó Mária Szent Szíve könnypatak!
Belőle sóhajok fakadnak.
Hét sebe sír, hét sebe fáj:
Kereszten szenved
az égi Király.

Ó Mária Szent Szíve, csillagunk!
Vezérünk, gyámolunk, bizalmunk!
Nézz le reánk, földi csatán!
Vigy fel a mennybe
a harcok után!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
p. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Canterbury Szt. Anzelm: Teáltalad újraéled a teremtés szépsége	1
Gyulai Oszkár: Szeretetével térített	2
Emmerich Katalin: Átjárta őt a fény.	3
Mária kegyhelyek	
Csatka	7
Az aranyszívű Anya	8
Beauraing-ben felragyogott Szűz Mária fénye	10
A damaszkuszi ikon	12
A csodásérem	13
Tre Fontane – Róma	14
Az élet másik partja	15
Advent	18
Szűz Mária szeplőtelen fogantatása	19
Török József: Magyar templomok is bizonyítják	20
A. Guillet: Jézusom, a Szűznek Szent Fia	22
Gobbi atya: A szent éj	23
Gyulai Oszkár: Kérjétek a Szent Családot!	25
A rózsafüzér	27
Mária ünnepek	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A damaszkuszi ikon

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Teáltalad újraéled a teremtés szépsége

Canterbury Szent Anzelm

Azért örvendezik, Úrnőm az egész égbolt és minden csillag, a föld és a folyók, a nappal és az éjszaka és mindaz, amit Isten arra szánt, hogy az ember alá legyen rendelve és hasznára legyen, mert teáltalad újraéled rég elveszített szépségük és új, kimondhatatlan kegyelmet kap ajándékba.

Most, hogy a teremtmények általad, Szent Szűz, visszanyerték eredeti méltóságukat, örvendeznek felette, mivel újból azok uralma alá kerültek, akik Istent dicsérik, és újból szolgálhatnak az embereknek.

Kegyelmed teljessége által szabadultak meg azok, akik a halál országában voltak, akik pedig a világ felett vannak, örvendenek helyreállításának!

Ó kegyelemmel telt és kegyelmektől túláradó Asszony, az egész teremtést átjárta túlcsoorduló teljességed! Ó áldott, te mindenek felett áldott Szűz! A te áldottságod kiterjed az egész teremtésre. A Teremtő megáldotta a teremtést, amely Őt dicséri.

Isten Máriának adta magával egylényegű, egyetlen Fiát, akit Szívéből teremtett és úgy szeret, mint saját magát. Isten Szűz Mária által gondoskodott magának Fiúról. Eképpen Jézus lényegileg Istennek és Máriának közös Fia. Isten teremt minden teremtményt, és Isten Szűz Máriától született. Isten készített elő mindent és önmagát Máriában alakította ki.

Így újjáteremtett mindent, amit csak teremtett. Akinek hatalma van arra, hogy mindent megteremtsen a semmiből, nem akarta a megsebzett teremtést Szűz Mária nélkül helyreállítani.

Isten tehát a teremtett dolgok Atyja, Szűz Mária pedig az újjáteremtett dolgok Anyja. Isten, az Atya megvetette mindenek alapját, Szűz Mária, az anya pedig megújította. Mert Isten teremtette a Fiút, aki mindeneket teremtett (Ján 1,3), Szűz Mária pedig a világra szülte Őt, aki mindenkit megmentett. Isten életre hívta Őt, aki nélkül semmi sincsen, Szűz Mária pedig megszülte Őt, aki nélkül semmi sincs úgy, ahogy lenni kellene.

Valóban veled van az Úr, mert Ő maga tette az egész teremtést adósoddá, ó áldott Szűz!

Szeretetével térített

Gyulai Oszkár, esperes, plébános

1997. szeptember 13-án a reggeli órákban temették Kalkuttában Teréz anyát. A Szentatya közvetlen helyettesét, Sodano bíboros államtitkárt küldte a temetésre. Jelezni akarta ezzel azt, hogy ennek a törekeny, idős, hajlott hátú apácának alakjában a mai emberiség óriása, legnagyobb alakja költözött az örökkévalóságba. Elköltözött az az ember, aki egész életét arra szentelte, hogy Krisztus irgalmas szeretetét továbbvigye ebben a világban. Ő komolyan vette a Szentírás szavait: „Amit egynek tesztek az emberek közül, azt nekem teszitek.” És a másik igazság, ami Teréz anyára illik, talán az lehet, hogy jobb adni, mint kapni. A mai emberiség belemerül az önzésbe, mindig csak kapni akar, pedig Teréz anya élete azt sugallja, hogy jobb adni, mint kapni.

Teréz anyát elveszítettük itt a földön – mondotta utóda –, de kapunk egy hatalmas közbenjárót a mennyben. És sokkal többet tud nekünk segíteni Istennél, mint amennyit törekeny testében dolgozhatna itt a földön.

A bíboros államtitkár úr hálát adott Istennek, hogy a mai világnak, ennek a mai emberiségnek adta Teréz anyát és égi közbenjárását kérte azon szeretetművek érdekében, melyeket ő alkotott, ő vezetett és közbenjárását kérte az egész Egyház érdekében is, melynek ma legfőbb feladata ugyanaz, mint amit Teréz anya is magáénak vallott: Krisztus irgalmas szeretetét vinni ebbe a világba és tanúságot tenni Róla. Ő nem akart senkit sem megtéríteni, nem akarta, hogy a mohamedánból, föltétlenül katolikus legyen. Ő a szeretetével térített meg mindenkit, és éppen ez ma az Egyház hivatása. A szavak ideje lejárt. A szavaknak már nem hisznek az emberek, a tetteknek kell beszélniük! Ez Teréz anya üzenete mindnyájunk számára.

Díszes állami temetéssel vett búcsút India lakossága a „szegények angyalától”. A tiszteletbeli vendégek között több államfő és három királyné volt: Sophia Spanyolországból, Fabiola Belgiumból és Nur Jordániából. Sokezer szegény várakozott a monszún esőben az utak szélén, hogy elbúcsúzzanak szeretett anyjuktól.

Átjárta őt a fény

Emmerich Katalin, misztikus (1774–1824) látomásaiból

„A gyermek Máriát nemsokára elviszik Jeruzsálembe, a templomba. Vendégek jöttek, rokonok, férfiak, asszonyok és gyerekek is. Három pap is jelen van. A papok azért jöttek, hogy a gyermek Máriát kikérdezzék, alkalmas-e templomi eljegyzésére, és hogy tanácsot adjanak ruhái elkészítéséhez, melyeket egy bizonyos templomi szabás szerint kellett megvarrni. A szertartás végén láttam, hogy az első pap megáldja Máriát.

Ez alkalommal csodálatos betekintést nyertem a kis Szent Szűz Mária lelkébe. A pap áldása közben teljesen átjárta őt a fény, szíve alatt pedig egy ragyogó glóriában láttam, amit a frigidáda legszentebbjében szoktam látni. Melkizedek kelyhének ragyogó körvonalában a kegyelemnek kimondhatatlan fény-alakjait tűntek föl. Hasonlítottak a búzához és borhoz, a húshoz és vérhez. Azután láttam, amint e jelenség fölött megnyílt Mária szíve, mint a templom kapuja. Láttam, ahogy a titok, mely fölé sok-sok titkosértelmű drágakőből mennyezet képződött, kitért szívébe költözött, és úgy tűnt, mintha a frigidát látnám a templomba, a szentek szentjébe bevonulni.

Amint ez megtörtént, szíve magába zárta a legfőbb jót, ami akkor a földön volt. Azután már nem láttam mást, csak a szent gyermeket a belső, izzó áhitat fényözönében.

A megáldott gyermeket meghatott szülei elé vezették. Anna felemelte Máriát és ünnepélyes bensőséggel megcsókolta. Joachim mély meghatottságában komolyan és tisztelettel kezét nyújtotta neki. Mária idősebb nővére sokkal élénkebben ölelte át a megáldott és beöltöztetett gyermeket, mint Anna, aki minden cselekedetében meg gondolt és mérsékelt volt. Mária Kleofás a szent gyerek unokahúga úgy szorította őt magához, mint minden más gyerek.

A kis Mária, aki alig múlt hároméves, finom és törékeny, mégis olyan okos volt, mint nálunk egy ötéves gyermek. Vöröses szőke, hullámos haja volt. A gyerekek éppúgy, mint a felnőttek, többnyire barnás, festetlen gyapjú ruhát hordtak.

A jelenlevők közül két fiúra lettem figyelmes, akik mintha nem tartoztak volna a családhoz és nem is beszéltek senkivel sem, és mintha őket sem látta volna senki.

A nagyobbik fiú kinyitotta tekercsét, hozzám lépve olvasott és magyarázott belőle nekem valamit. A kisebb fiú úgy tartotta kezében a tekercsét, mintha játék lenne, ide-oda szökellt vele és lebegtette a levegőben. Ezeket a fiúkat lelki jelenésben láttam, valójában nem voltak ott akkor. Csak a próféták jelképei voltak.

A nagyobbik komolyan tartotta tekercsét. Mózes 2. könyvének 3. fejezetét mutatta, ahol Mózes az égő csipkebokorban látja az Urat, aki felszólítja őt, hogy vegye le saruit. Azt a felvilágosítást adta nekem, hogy amint a csipkebokor lángol, de soha el nem ég, úgy ég most a Szentlélek lángja a gyermek Máriában, és hogy ő ezt a lángot gyermeki tudatlansággal hordja magában. Ez a láng jelezte az istenség és emberség közeledő egyesülését. A tűz jelentette Istent, a csipkebokor pedig az embert. A saruk leoldása is jelentett valamit, azt hiszem azt, hogy most leveszik a fátylat és a lényeg kerül előtérbe, hogy most teljesedik be a törvény, és több van itt Mózesnél és a prófétáknál.

A másik fiú igen vékony rúdon lengette tekercsét a szélben, ez azt jelentette, hogy Mária most örömmel kezdi meg életútját, hogy a Megváltó anyja lehessen.

Ők, akik már sok száz évvel ezelőtt idős emberként haltak meg, egyáltalán nem csodálkoztak azon, hogy fiatal fiúként vannak jelen... Semmin nem csodálkozik az ember, ha ezek között a szentek között van, csak az emberek vakságán és bűnein.

Ma este láttam Joachimot és Annát a gyermek Máriával, egy szolgálóval és szolgálával, akik mindig elől mentek a teherhordó számmal, amint egy vendégfogadóba betértek. Tizenkét óra járásra voltak Jeruzsálemtől.

A kedves kis Mária végtelenül boldog volt, hogy közel van már a templomhoz. Láttam, amint Joachim könnyes szemmel szorította szívéhez és így szólt: »Édes gyermekem, már én téged nem látlak többé!« Közben láttam, amint étkezéshez készülve mindenki az asztalnál feküdt, és Mária körbejárt, oda-odament anyjához és hátulról átölelte nyakát.

Ma délben láttam a gyermek Máriát egész kíséretével együtt megérkezni Jeruzsálembe.

Az a ház, amelyikben megszálltak, ünnepi szállás volt az állatvásár közelében. Zakariás bérelte ki részükre...

A szálláson ünnepség és ebéd volt; a gyerekeket is beszámítva lehettek vagy százan. Több pap is járkált az ünnepség alatt ki és be

a szálláson. Ott is ebédeltek. Amikor Joachim áldozatának nagyságán elcsodálkoztak, azt felelte nekik, hogy jól emlékszik még a templomban elszenvedett szégyenére, amikor áldozatát nem fogadták el. Most szeretne ereje szerint hálát adni irgalmas Istenének, aki meghallgatta könyörgését.

Ma reggel Joachim és Zakariás már korán reggel több emberrel együtt a templomba ment. Anna is odavezette ünnepélyes menetben a gyermek Máriát. Anna, idősebb lányával, Mária Hélivél és unokájával Mária Kleofással ment elől. Őket követte a kis Mária égszínkék kabátjában és ruhájában, karján és nyakán koszorúdísszel.

A menet az aranykapun haladt keresztül. Mária boldogan, lelkesedve, botladozás nélkül sietett fel a lépcsőn. Mindenki meghatottan figyelte. A kapuban Zakariás, Joachim és néhány pap fogadta őt...

Ezalatt Joachim a papokkal az áldozathoz vonult. Joachim, Zakariás és még egy pap az oltárhoz lépett. Mária a lépcsőn térdelt, Joachim és Anna kezüket a fejére tették. A pap levágott a kislány hajából egy fürtöt és elégette egy tűzedényben. A szülők is felajánlották gyermeküket néhány szóval, amit a levíták feljegyeztek.

Az áldozati cselekmény alatt sok mindent láttam megjelenni a Szent Szűz körül, ami végül betöltötte az egész templomot. Mária szíve alatt egy glóriát láttam és felismertem, hogy ez foglalja magába az ígéretet és Isten legszentebb áldását. Aztán a glóriában feltűnt az utolsó vacsora kelyhe Mária előtt. Felette, éppen Mária ajkánál, megjelent egy kereszttel jelölt kenyér. Mindkét oldalán sugarak törtek elő belőle, melyek végén a Szűzanyával kapcsolatos titkok és jelképek voltak láthatók. Jobb és bal válla előtt keresztben két különböző ág feküdt. Mögötte egy igen finomlevelű pálmát láttam. A zöld ágak között Jézus kínzóeszközei tűntek fel.

A Szentlélek lebegett ember és galamb alakjában sugárból való szárnyakkal a jelenség felett.

Ki tudna mindent elmondani? Oly sokféle esemény volt, melyek egymásból fejlődtek ki, majd átalakultak, hogy igen sokat elfelejtettem. A Szent Szűz teljes jelentőségét foglalták magukba az ó- és újszövetségben és az örökkévalóságban.

A rózsafüzér teljes dicsőségéről láttam nemrég hasonló képeket, csak azzal tudom ezt összehasonlítani. A rózsafüzérről okosnak látszó emberek sokkal oktalanabban beszélnek, mint ahogy a szegény

emberek egyszerűségükben imádkozzák. Mert ők hisznek az Egyháznak, amely ezt nekik ajánlja. Engedelmességük és alázatuk teszi még értékesebbé imájukat. – És azután úgy ahogy jöttek, lassanként újra eltűntek a képek.

A papok levették a gyermek karjáról a koszorúkat, elvették tőle a fáklyákat és odanyújtották kísérőinek. Barna fátyolsapkát helyeztek fejére, levezették a lépcsőn az ajtón át egy másik terembe, ahol hat másik, nála valamivel idősebb templomi szűz fogadta és virágot hintett elé. Mögöttük állt Noémi tanítónő, Lázár anyjának nővére és Hanna prófétatasszony egy harmadik asszonnal. A papok nekik adták át a gyermek Máriát és eltávoztak. A szülők és a közeli rokonok is odaléptek. Az ének befejeződött, és Joachim búcsút vett övéitől. Joachim különösen meghatódott. Felemelte Máriát, a szívéhez szorította és könnyek között így szólt hozzá: »Emlékezzél meg lelkemről Isten előtt!« Ezután Mária elvonult tanítónőivel és néhány kislánnyal az asszonyok lakásába. A templom vastag falában lévő szobákban laktak. Folyosókon és csigalépcsőkön jutottak fel a kis imakamrába a szentély és a szentek szentje mellé...

Néhány jelenlévő sejtethetett valamit a Szent Szűz elhivatottságáról. Emlékszem Anna boldog megnyilatkozására, amint egyes asszonyokkal ott beszélgetett: »Most vonul be a szövetség ládája, az ígéret edénye a templomba.«

Mária templomi tanítója és gondozója Noémi volt. Mária tőle tanult kötni és mindenben segített neki, amikor az áldozati vért tisztította le az eszközökről és edényekről. Később Mária már önállóan végezte ezt. Amikor Zakariásnak templomi szolgálata volt, meglátogatta a gyermeket.

A Szent Szűz küldetése nem lehetett teljesen ismeretlen a papok előtt. Egész lénye, kegyelmi állapota, bölcsessége oly feltűnő volt kezdettől fogva, hogy ezeket még nagy alázata sem volt képes teljesen elrejtteni. Láttam, amint szent öreg papok hosszú tekerceket írtak teli a vele kapcsolatos dolgokról. Ezeket igen régi írások között láttam, de már nem tudom melyik időben.”

Az olvasók kérésére szerkesztőségünk kiadta: a damaszkuszi Szent Szűz, a káriszini két Szent Szív, a garabandali Szent Szűz, a Minden népek Asszonya és a Szent Mihály arkangyal képét. A szentképek megrendelhetők a szerkesztőségben és kaphatók Budapesten, a Ferenciek terén.

Mária-kegyhelyek



Csatka

A Bakony festői szépségű völgyében, Kisbér és Várpalota között húzódik meg ez a kedves kegyhely. A hagyomány szerint a Szentkút mellett a régi időkben is állt kápolna, és már akkor sokan zarándokoltak ide.

A környék első templomát, mely a pálosoké volt, Kont Miklós nádor alapította 1357-ben. Valószínűleg ebben az évben épült a Szentkútnál az első kápolna, mely az Irgalmasság Anyjának oltalma alatt állt. A török időkben elpusztult a kápolna és a pálos kolostor is.

A feljegyzésekben szerepel Meizler Vilmos csodálatos gyógyulása, aki 1792-ben pillanatok alatt viszanyerte látását. Sok imameghallgatás történt. A kegyhellyel kapcsolatban több legenda is él a nép ajkán.

A mai kápolna 1862-ben épült báró Fiáth Ferencné jóvoltából, a költségeket pedig Csöböneyi József remete, ferences harmadrendi testvér gyűjtötte össze a környék falvaiban. A kápolna közelében élt éveken át egy maga ásta barlangban.

A kápolnát 1864. szeptember 8-án szentelték fel a Szeplőtelen Fogantatás tiszteletére. Építési és felszentelési dátumát csupán néhány év választja el a Szeplőtelen Fogantatás dogmájának kihirdetésétől (1854), valamint a lourdes-i jelenés (1858) dátumától. A kegyszobor a Szeplőtelen Fogantatás eszméjét jelképezi, de utal Szűz Mária közbejáró szerepére és az emberi lelkek rejtett mélyén kifejtett csodatévő hatalmára is.

A kegyhely gondozását 1940-ben a Szervita rend vette át. 1950 óta a veszprémi egyházmegye papsága látja el a lelkipásztori feladatokat. Újabban a Máriás Nővérek végzik a szentkúti kegykápolnával kapcsolatos teendőket.

A csatka Szentkút képéhez hozzátartoztak az 1861 óta ott élő remeték is. Emléküket az örökmécses tartójára akasztott nagy rózsafüzérük őrzi. A Szűzanyán kívül ki tudhatná, hogy hányszor pergették ujjaik között az ő kedves imáját mondván!

Az aranyzívű Anya

Egyszerű kis falu volt 1932-ben Beauraing (Boren) Belgium Namur egyházmegyéjében. A körülötte levő vidék jellegtelen. A plébánia-templom közelében lévő kolostor kertjében, az utca szélén lourdes-i barlang állt. A kolostor szerzetesnői leányiskolát tartottak fenn. A falusiak nem voltak nagyon vallásosak, sokan már a templomba vezető utat sem ismerték. Úgy élték világukat, mintha nem is lenne örök élet.

Voisinék is e vidék szokásai szerint éltek. Ritkán lehetett őket a templomban látni. Gyermeküket azonban rendszeresen elküldték vasárnap a misére és a vesperásra. Fernande a jelenés idején tizenöt éves, Gilberte tizenhárom- és Albert tizenegy éves volt.

Degeimbre-né, az özvegyasszony sem érdeklődött a jelenések előtt a vallás iránt. Már régebben dolgozott kiegészítőként egy parasztgazdaságban. Három lánya volt: Jeanne, aki a legnagyobb bánatára nem látta Szűz Máriát, Andrée, aki akkoriban volt tizenegy éves és a kilencéves Gilberte.

1932. november 29-én estefelé a gyerekek elmentek az iskolába, hogy onnan hazakisérjék a kilencéves Gilbertet. Fél hét lehetett. Albert becsöngetett az ajtón, amikor egyszerre nagy fényességet látott. „Csak egy autó” – mondták a többiek, a Pondromer utcából jön lefelé. A gyerekek megfordultak, de megdöbbenve felkiáltottak: „Mozog a barlang szobra! Az Istenanya az!” Gilberte is látta az „élő” szobrot, amikor kilépett a kapun és megijedt. A kedvesnővér semmit sem látott, de jószágon megnyugtatta a gyerekeket, akik sietve hazamentek.

A gyerekek másnap is látták a jelenést és felismerték, hogy mégsem a szobrot látták megmozdulni. A szépséges Asszony a barlang mellett járkált.

Összesen harminchárom alkalommal jelent meg a Szent Szűz az öt beauraing-i gyermek előtt 1932. november 29. és 1933. január 3. között. Néha csak percekre, de előfordult, hogy egy egész rózsafüzér alatt, vagy még hosszabb ideig is ott maradt. Az odasereglett emberek közül is állították egyesek, hogy látták a jelenést. Sohasem volt Beauraing-ben olyan idegenforgalom, mint annakidején. Egyes napokon lehettek tízezen is.

A gyerekeket többször is kikérdezték a jelenésekkel kapcsolatban. Beszámolójuk szerint Szűz Mária húsz évesnek látszott, hatá-

rozott, de rendkívül kedves arcvonásai voltak. Mosolya mennyei jószágot és szépséget tükrözött. Hosszú ruhája sűrű redőkben omlott lábáig. Haját és homloka egy részét átlátszatlan fátyol fedte, amely hátrafelé egészen a térdéig ért. Jobb karján rózsafüzért tartott, amit azonban részben eltakart a fátyol. Fénysugarak és fény áradtak belőle. Kezét összehette melle előtt és csak búcsúzásnál tárta szét, ahogy az oltárnál a pap, amikor a „Dominus vobiscum”-ot mondja. Hófehér ruháját kék szalagként díszítette egy kékes fény a bal vállától a jobb térdéig. Őt utolsó jelenésében a Szűzanya aranyszívével jelent meg, amelyet ragyogó sugarak vettek körül. A Szent Szűz fehér felhőn állt, amelyek eltakarták lábát.

Január 3-án az utolsó jelenés napján az érdeklődők számát húsz ezer főre becsülték. E napon a Szűzanya mindegyik kiválasztott gyermeknek elmondott egy titkot. Majd így szólt: „Meg fogom téríteni a bűnösöket! Isten Anyja, a mennyország Királynője vagyok. Szüntelenül imádkozzatok! Isten veletek!”

Az olvasó úgy vélheti, hogy Szűz Mária beauraing-i üzenete igen szegényes, pedig nagyon mély és gazdag tartalma van. Szűz Mária „arany anyai Szívével” jelenik meg. Jó anyaként állandóan gyermekeinél akar lenni: harincháromszor jön el. Anyai szeretete azonban nemcsak a testi egészséggel törődik. Akárhogy kérték és könyörögtek hozzá, nem történt gyógyulás. Csak később történt több csoda a jelenések igazolására és bizonyítására. Szűz Mária sokkal többre tartja a lélek gyógyulását, a test gyógyulásánál. „Meg fogom téríteni a bűnösöket” – mondta. A gyermekekkel a térítés módját is közölte: „Imádkozzatok! Sokat imádkozzatok!”

Kápolnát kért és zarándoklatot. Megismételte isteni Fia szavait: „Szüntelenül imádkozzatok!” Anyai Szíve leghőbb vágya: bűnösöket téríteni és lelkeket menteni!

És Beauraing valóban a megtérés helyévé vált. „Ha stólám elmesélhetné, amit én nem mondhatok el, sok lélekben történt csoda válna ismertté!” – mondta néhány évvel ezelőtt az egyik beauraing-i kolostor gyóntatótyja.

A püspöki hatóság alapos vizsgálat után megengedte a beauraing-i Szűzanya tiszteletét és elismerte a jelenéseket. Azóta egyre növekszik a zarándokok száma. Szűz Mária Fia kincseit osztja szét arany anyai Szívéből és megtéríti a bűnösöket.

A beauraing-i kegyhely a második, amelyet az Egyház hivatalosan elismert a XX. században.

Beauraing-ben felragyogott Szűz Mária fénye

André-Mutien Léonard, Namur püspöke pásztorlevelet bocsátott ki a beauraing-i jelenés 60. évfordulóján és hivatalos formában is méltatta a máriás korszakot, amelyben élünk. Szavai egyházmegyéjén túl is felszólítják a hívőket, hogy vegyék komolyan Szűz Mária szerepét mai világunkban.

Kedves testvéreim! A Boldogságos Szűz Mária 1932. november 29. és 1933. január 3. között többször megjelent Beauraing-ben öt gyermek előtt. Közülük hárman még ma is élnek. A pásztor megbiztatásával szólok ebben a pásztorlevélben, amelyet fel fognak olvasni az egyházmegye templomaiban.

Olyan kegyelem ez, amelyet még fel kell fedezni

Amióta tiszteletreméltó elődöm, Charue püspök 1943. február 2-án engedélyezte a Beauraing-i Boldogasszony tiszteletét és 1949. július 2-án elismerte a jelenések természetfeletti jellegét, ezzel kapcsolatban sokat írtak és tettek. Ennek ellenére fel kell ismernünk, hogy Beauraing kegyelmét még igen kevésbé fedeztük fel, és hogy eddig csak részben válaszoltunk rá.

Szűz Mária sokasodó jelenései korunkban

Miképpen maradhatnánk érzéketlenek Szűz Máriának másfél évszázad óta egyre sokasodó jelenéseivel kapcsolatban: 1830. Párizs, Rue du Bac; 1846. La Salette; 1858. Lourdes; 1871. Pontmain; 1917. Fatima; 1932. Beauraing; 1933. Banneux. Vajon miért jelent meg ily sok alkalommal? Minden egyes jelenés olyan, mint az Úr sürgető, nyomatékos felszólítása, hogy ne veszítsük szem elől életünkben az egyedül szükségest!

Szűz Mária, a jövő Egyházának képe, jel a mi éjszakánkban

Ne csodálkozzunk azon, ha az alvó keresztény nép felébresztésére nem az Úr maga jelenik meg, hanem Édesanyját küldi hozzánk! Ahogy az Egyházzal szülő dogmatikus konstitúció, a Lumen Gentium (68) hangsúlyozza, valójában Jézus Anyja a mennyben – testében és lelkében megdicsőülten – „mintaképe és kezdete” annak az Egyháznak, amely egykor majd a mennyországban megvalósul. És ezért – folytatja a Zsinat –, Szűz Mária „ezen a földön a biztos remény és vigasztalás jeleként mindaddig világít Isten zarándoknépe előtt, amíg el nem jön az Úr napja.” A Mária-jelenések harmo-

nikusan illeszkednek bele ebbe a teológiai meghatározásba. Mivel Szűz Mária olyan, mint a tükör, amelyben az Egyház saját eljövendő dicsőségét szemlélheti, ezért teljesen természetes, hogy őt földi vándorutakon felkeressék mindazok, akiket végső céljukra emlékeztet és arra szólít, hogy annak megfelelően éljenek. Beauraing is ilyen jel, ahol Szűz Mária fénye felragyogott éjszakánk közepette.

Megemlékezés a nagy máriás igazságokról

Szűz Mária keveset beszélt Beauraing-ben. A látnokokkal való érintkezésének nagyobb része mosoly, kedves tekintet és mozdulat volt. Szükszavúságában mégis emlékeztette a gyermekeket és általuk mindannyiunkat a lényegesre, amit az Egyház a kinyilatkoztatással teljes egyetértésben őróla vall.

A jelenések középpontjában Szűz Mária aranyszíve áll!

Ne feledkezzünk meg arról, hogy Szűz Mária címei egy valóságos személyhez tartoznak és az ő legbensőbb titkának kisugárzását jelentik! A Szűzanya a jelenések végén felfedte a beauraing-i gyerekek előtt arany Szívét, amely oly bensőséges kapcsolatban áll Jézus Szívével és irántunk pedig Isten szüntelen irgalmát mutatja.

Sürgető felszólítás a szívek megtérésére

Utolsó szavait követően, melyeket Fernande Voisin-hez intézett, még egyszer és utoljára megmutatta arany Szívét, amely erőbben kezdett fényleni, amikor karját búcsúzóul széttárta.

Szűz Mária az üzenetet foglalta össze, amikor kitérte felénk karját és arany Szívére vont minket. Tegyük eleget meghívásának, amit én e pásztorlevéllel mint szerény eszközzel tovább akartam adni.

Püspökük felszólítja önöket, hogy keljenek útra!

Fedezzük fel újból Beauraing üzenetét! Keljünk útra! Zarándokoljunk el többször oda!

Végül különösképpen szeretném hangsúlyozni, hogy mennyire szükséges Beauraing felszólításaira válaszolnunk. Szűz Mária élő személy, aki százhatvan év óta zörget ritkán tapasztalható eréllyel a világ kapuin és szívünk ajtaján. Megpróbálja az emberek szívét egy döntő történelmi eseményre felkészíteni. Igen, Mária munkálkodik a mi világunkban. Igyekezzünk még inkább megnyílni feléje és váltsuk lelkünk hasznára! Ezt kívánom önöknek teljes szívemből!

Namur, 1992. október 1.

†André-Mutien Léonard, Namur püspöke

A damaszkuszi ikon

Tizenöt évvel ezelőtt, 1982. november 27-én történt, hogy Myrna takarítás közben észrevette, amint olajcseppek képződnek az Isten-szülő ikonjának üvegén damaszkuszi lakásukban.

Megdöbbenetén kérdezték egymástól: Miképpen csuroghat olaj ilyen bőségesen egy egyszerű, papírra nyomtatott képből?

A jelenséget mások sem értették, de egyre többen kezdtek bízni a Szűzanya segítségében, és egyre több látogató érkezett, mert sok testi-lelki gyógyulás történt a kép előtt és az olaj hatására. A Szűzanya megígérte Myrnának:

„A családi otthonokat fogom meglátogatni...
zarándokhelyet kérek most, nem templomot.”

és a Szent Szűz csodái világszerte sokasodnak képeinek másolatain is. Sok családi otthonban csordul olaj képeiből imára gyűjtve Isten szeretett gyermekeit és megvalósítva az emberi szívek egységét. Az olajat árasztó ikonok házai zarándokhelyekké váltak, ahol vallási és felekezeti különbség nélkül imádkozik együtt minden istenhívő.

Megkérdelhetjük, miképpen lehetséges ez. Csordulhat-e olaj a másolatokból is? Bizonyára közülünk is igen sokan voltak már a pócsi Szűzanyánál, és még többen láthatták a TV képernyőjén, hogy Szentatyánk milyen tisztelettel járult elébe 1991-ben. Megfeledkezhetünk-e a máriapócsi Istenszülőőről, akinek könnyei már néhány száz évvel ezelőtt felszáradtak az eredeti képen és a másolatán is és még ma is maga köré gyűjti esengő és benne bízó gyermekeit? Csodálatos hatalma van az egység Anyjának, bár sohasem erőlteti ránk hatalmát!

„Több olajat adtam nektek, mint amennyit kértetek.
Valami olyant adok most, ami erősebb az olajnál:
Tartsatok búbánatot és higgyetek!
Ne feledkezzetek meg rólam örömetökben!
Hirdessétek Fiamat, Emmánuel!
Aki Őt hirdeti, megmenekül.”

* Chr.Ravaz: A damaszkuszi ikon, Két Szív Kiadó, 1996.

A csodásérem

A csodásérem történetében sokan olvasták, hogy miként jelent meg a Boldogságos Szűz Mária 1830. november 27-én Párizsban, amikor felfedte Labouré Katalin előtt, hogy mit kíván tőle.

A Szent Szűz aranygolyót tartott két kezében. Tekintetét az égre emelve imádkozott a nagy bajban lévő világot és külön-külön minden emberért. Sugarak, azaz kegyelmek áradtak kezéből és arra a földgömbre hullottak, amelyen állt. Majd változott a kép, már nem látszott kezében a golyó és széttárva két karját kezéből sugarakat árasztott.

Labouré Szent Katalin életrajzírói kitértek arra a tényre, hogy Katalin lelkiatyja nem azt a képet verette ki az érmen, amelyet ő kért. Ő a gömböt tartó képet kérte, és tudjuk, hogy nehezebb esett elfogadni lelkiatyja akarátát, de alázattal megtette. A Szeplőtelen Fogantatás érme hamarosan mint „csodás” érem terjedt el, mert sokan elnyerték kérésük meghallgatását a Szűzanya imájával:

„Ő bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könnyörögj érettünk, kik Hozzád menekszünk! Amen.”

Az első látomás, a földgömböt tartó Szűzanya képét mostanában készítették el érem formájában Amerikában, amikor szó van arról, hogy a Szentatya dogmaként, ünnepélyesen kijelenti Szűz Máriának megváltásunkban betöltött hármass szerepét, amit a kezében tartott földgömb jelképez és egyesít magában. Az érem csak Amerikában kapható.

Az érem hátoldalán ugyanaz a kép látható, mint a már ismert csodásérmen. Világosan kirajzolódik rajta, hogy Jézus kereszttáldozatában Szűz Mária mint Társmegváltó (lásd: Tengernek Csillaga II. évf. 3. szám) vett részt. A Máriát jelképező M betű az Ő keresztyje alatt áll. A két Szív egymás mellett látható és mindkettőn sebek vannak.

Labouré Katalin Szűz Máriát mint minden kegyelem közvetítőjét látta, amint kezéből a kegyelmek a Földre hullanak.

A kezében tartott gömb és a Szűzanya imádságos tartása ékes-szó-lóan ábrázolja, hogy ő mint az emberek Szószólója szüntelenül köz-benjár az egész emberiségért és minden egyes lélekért.

Az érem viselésével Szűzanyánk segítségéért folyamodnak az emberek. Hármass szent szerepének kegyelmét kéri általa. Menynyire szüksége van erre a szegény világnak! Mindenkinek szüksége

van arra, hogy a Szent Szűz jótékonyan részt vegyen életében. Az érmet imádságos lelkülettel hordják a hívek, remélve, hogy hamarosan kihirdetésre kerül a dogma és a Szűzanya oltalmát kérve viselik, mert bíznak abban, hogy megajándékozza őket kegyelmeivel.

A múlt században a Szeplőtelen Fogantatás (csodás) érmét viselők imája és kérése hatékonyan hozzájárult a harmadik, azaz a Szeplőtelen Fogantatás dogmájának (1854) kihirdetéséhez és reméljük, hogy az imádságba vetett bizalom segít az ötödik Mária dogma kihirdetésénél is.

Tre Fontane – Róma

1947 májusában, ötven évvel ezelőtt egy római lap híradása nyomán a szél sebességével terjedt el annak híre, hogy Tre Fontane barlangjában megjelent a Szent Szűz Bruno Cornacchiola és három gyermeke előtt. Megindult az emberek áradata előbb csak Rómából, majd a világ minden tájáról. Jöttek az emberek és napkeltétől napnyugtáig imádkoztak a barlang előtt.

„Tre Fontane” magyarul „három forrás”-t jelent. A hagyomány szerint itt fejezték le Szent Pál apostolt, akinek feje a földre leesve tovább görgött. Ahol feje a földet érintette, ott fakadt a három forrás.

A második világháború utáni években ez a hely csavargók tanyájává és igen rossz hírűvé vált, amelyet tanácsos volt elkerülni. Bruno Cornacchiola is csak egy „véletlen” folytán jutott el az eukaliptusz ligetbe, miután lekéste a tengerpartra induló vonatot. Gyermekei a fák között labdáztak, míg ő beszédet fogalmazott Szűz Mária szeplőtelen fogantatása és a pápa ellen. Kisebbik fia keresése közben talált rá a barlangra és a barlang előtt térdeplő fiára, amint egy bizonyos helyre tekintve ismételtette: a szép hölgy, a szép hölgy! Hamarosan két nagyobb gyermeke is megpillantotta a szép hölgyet, majd maga Bruno is. A hölgy fehér ruhát, világoszöld fátyolt és rózsaszín övet viselt. Kezében Bibliát tartott.

A szépséges hölgy így szólt Brunóhoz: „Én vagyok a kinyilatkoztatásbeli Szűz, de te üldözöl engem. Ebből elég volt! Térj vissza a szent nyájba, a földön lévő mennyei udvarba! Az az első-pénteki kilenced mentett meg téged, amit eltévelyedésed előtt végeztél.”

Bruno hazasietett gyermekeivel, de néhány napba került, míg rádöbbedt, hogy milyen rendkívuili esemény történt velük. Élményéről később beszámolt plébániáján, majd több bíborosnak a Vatikánban. A későbbiekben is részesült látomásokban, üzenetet kellett közvetí-tenie XII. Piusz pápa részére. Az Egyház kivizsgálta az eseményt és komolyan felfigyelt rá. Bruno felkereste XII. Piusz pápát, XXIII. János pápát, VI. Pál pápát és jelenlegi Szentatyánkat is.

A kinyilatkoztatásbeli Szűz jelenése arra figyelmeztet, hogy egyáltalán nem mindegy, hogyan él az ember. Meg kell térnie, meg kell változnia ahhoz, hogy megmeneküljön. Tre Fontaneban komoly figyelmeztetést kapott az emberiség arra, hogy meg kell erősödni hitben, reményben és szeretetben.

Bruno elmondta, hogy rendkívuili élményei teljesen megváltoztatták életét, visszatért az Egyházba. Úgy érzi, hogy vele van a Szűzanya. A tre fontanei barlang ma egyike a leglátogatottabb kegyhelyeknek Olaszországban. A kegyhelyen szabad szentmisét bemutatni. XII. Piusz pápa személyesen is meglátogatta, hogy ott a Szűzanya szobrát megáldja. Sok beteg gyógyult meg a barlangnál, és meggyógyultak távollévő hozzátartozók is, akikért ott imádkoztak. Sokan visszanyerték hitüket, mások meg arról számoltak be, hogy megoldódtak családi problémáik.

A „kinyilatkoztatásbeli Szűz” tisztelete magyar földön is él. Szobora áll Érd-Tuszkulánum templomában, tiszteletét ápolják Vácott, Hévízen, Jászberényben. Varsádban templomot is dedikáltak a tiszteletére. A templom megáldásán jelen volt a látnok.

Tre Fontane kegyhelye kb. 10 km távolságra fekszik Róma központjától, a Via Laurentia és a Via Ardeatina között.

Az élet másik partja

Mondd, anyu, hol van most nagyapám? Gondolod, hogy lát benünket? Hiszed-e, hogy tudja, ha rágondolunk? – kérdezte Feri a világ legtermészetesebb hangján, és csillogó szemmel várta a csókban végződő, késlekedő és bizonytalan választ –, hiszen nagyapa sírkövén a temetőben mindenki elolvashatja a kőbe vésett szavakat: „Várom a feltámadást” – Hol van hát nagyapám?

Nem olyan egyszerű ilyen kérdésekre válaszolni. Bizonytalan-ná válunk, ha megszólít a halál, ha találkozunk vele az útszélen, rokonaink körében, a televízióban, vagy megkérdezik tőlünk, mi is történik a halál után. – „A halál? A másvilágról még senki sem jött vissza elmondani, mi történik a halál után!” Hányszor, de hányszor halljuk ezt a kijelentést! És nem törődünk vele. Pedig keresztények vagyunk és a szentmise Credo-jában megvalljuk: „Hiszek Jézus Krisztusban,... aki föltámadott, fölment a mennybe, ott ül az Atyá-nak jobbján, és újra eljön dicsőségben, ítélni élőket és holtakat, és országának nem lesz vége... Várom a holtak föltámadását és az eljöv-endő örök életet.”

Mi történik hát a halál után? A keresztény hit nem hagyja vá-lasz nélkül ezt a súlyos kérdést, amelyre minden ember felele-tet vár. Nyissuk ki az Evangéliumot és hallgassuk meg Jézust! Ma is ugyanazt mondja nekünk, mint egykor: „Én vagyok a feltáma-dás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.” (Ján 11, 25-26.)

A halál pillanatában látszólag megszakad az ember kapcsolata ezzel a világgal, a lélek az Úr színe elé kerül.

G. nővér ír erről, akinek a múlt század végén tizenhat éven kereszt-ül jelent meg egyik tisztítóhelyen szenvedő szerzetes társa, hogy imáit kérje, feltárja előtte szenvedéseit és közvetítse Isten üzenetét: „Hogyan mondjam el, mi történik a halál után? Valójában lehetetlen megérteni, ha valaki még nem ment keresztül rajta. Amint a lélek elhagyja a testet, mintha elveszne Istenben vagy inkább mint-ha tel-jesen körülvenné őt Isten. Zavarbaejtő fényességbe kerül, egy szem-pillantás alatt egész élete kitérül előtte, látja mit érdemel és ítéletet mond saját maga felett.”

Ha a lélek úgy látja magát Krisztus fényében, hogy még nem méltó a mennyországra, akkor előbb meg kell tisztulnia: „mintegy tűz által” (1 Kor 3,15).

„Milyen csodálatosnak kell a mennynek lennie” – kiáltott fel Sziénai Szent Katalin – „ha Isten csak ily fájdalmas és teljes meg-tisztulás után engedi be oda a lelkeket!”

Isten irgalmas a szenvedő lelkek iránt is. Ő maga is ad vigasz-talást nekik a tisztítóhelyen, és megvigasztalja őket az angyalokon és a Boldogságos Szűz Márián keresztül. Hiszen ő az Irgalmasság

Anyja. És mennyire rászorulnak ezek a szenvedő lelkek az ő irgalmára! Szent Brigitta írta le, hogy a Szent Szűz mint „a tisztítóhelyen szenvedő lelkek Anyja” jelent meg neki. A Mennycsászár Királynője bizonyos napokon különösképpen gyakorolja irgalmasságát a szenvedő lelkek iránt. Ezek a kiváltságos napok a szombatok és a Boldogságos Szűz ünnepei, amelyek ezáltal ünnepekké váltak a tisztítóhelyen is. Damjáni Szent Péter szerint mennybevitelének ünnepe a Boldogságos Szűz a lelkek ezreit szabadítja ki.

A hívők is segíthetik a tisztítóhelyen szenvedő lelkeket, ha felajánlják értük imáikat, jócselekedeteiket, áldozataikat és a szentmiséket. Segíthetünk a bűnszámleltel felajánlásával is.

Az Egyház teljes bűnszámleltel engedélyez minden hívőnek, aki legalább félórát tölt Krisztust imádva az Oltáriszentség előtt; vagy elvégzi a keresztszámleltel; vagy félóráig olvassa a Szentírást; vagy közönségben elmondja a rózsaszámleltel. Tudjuk, hogy a rózsaszámleltelnek milyen fontos helye van az imák között.

A tisztítóhelyben lévő lelkek nem merülnek el kizárólag saját szenvedéseikben. Imádkoznak Isten szándékaiért és azokért, akik meg rövidítik szenvedéseiket...

Elkerülhetjük-e a tisztítóhelyet?

A szentszámleltel vétele és főleg a betegek szentszámleltelében való részvétel nagy segítségünkre lesz, hogy már itt a földön törlesszük a bűneinkért járó köteles engesztelést. A betegek szentszámleltelében az apostoli áldás révén teljes bűnszámleltel nyerhetünk halálunk óráján.

Isten az igazakat örök boldogsággal, az Ő szent színélésével jutalmazza. A Szentírást Szent Józsefről írja, hogy igaz ember volt (vö. Mt 1,19), mert a szeretet vezérelte őt élete folyamán. Szeretetés mértéke szerint kerülünk ítéletre.

Teréz anya írja: „A halál hazamenetel, és az emberek mégis félnek attól, aminek be kell következnie. Nem akarnak meghalni. Igaz, hogy tudva tudom, jobban is élhettem volna. A halál azonban nem más, mint az élet folytatása, az élet beteljesedése. Az emberi test elhagyása. A szív és a lélek azonban örökké él. Azok nem hálnak meg. Mindegyik vallás hirdeti az örökkévalóságot, a másik életet, az a másik élet azonban nem a vég. Akik így gondolkoznak, félnek a haláltól. Ha úgy értelmeznék, hogy a halál nem más, mint hazatérés Istenhez, akkor nem félnének.”

Advent

Krisztus után az V. században terjedt el az Egyházban Jézus születésének megünneplése, de a hívők már az ünnepet megelőző időt is az Úr eljövetelére (latin neve: adventus) való várakozás örömeiben töltötték. Ennek az időszaknak három különleges értéke van: ez az imádság ideje, a Krisztus eljövetelére való várakozás ideje és a Szűzanya tiszteletének ideje.

Ádvent a leggyengédebb Mária-tisztelet ideje.

Hogy is ünnepelhetné az Egyház ádvent idején az eljövendő és várva várt Üdvözítőt anélkül, hogy ne gondolna a Szűzanyára, ki szíve alatt hordozta azt a Gyermecket, akit az egész világ várt. Ezért teljes joggal nevezhetjük az ádventet liturgikus Mária-hónapnak. Erre szolgálnak a liturgikus szövegben előforduló Mária-köszöntéseken kívül elsősorban a hajnali misék – a roráték. Így nevezzük a kezdő ének (introitus) első szaváról („Rorate”: Harmatozzatok) azokat a miséket, melyeket ádventben naponként lehet mondani. És szép, igazán finom szimbólum az is, hogy a hajnal pirkadásakor mutatják be ezeket a miséket, mert Szűz Mária a hajnal, aki jelezte, hogy eljön Krisztus, a világ világossága, az igaz Nap. A Szent Szűzet mint a kereszténység hajnalcsillagát mutatja be a Szeplőtelen Fogantatás ünnepe, amelyet ádvent elején, december 8-án tart meg az Egyház. Ekkor ünnepeljük Máriát, mint „signum magnum”-ot, nagy jelet, melyről Szent János evangélista ír: „Az égen nagy jel tűnt föl: egy asszony, kinek öltözete a Nap volt, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból álló korona” (Jel 12,1).

Missale

Ó fényességes szép Hajnal, kit így köszöntött az angyal:

Üdvözlégy teljes malaszttal!

Dicsőséges Szűz Mária! Atyaistennek szép lánya,

Szentlélek áldott mátkája!

Fiat fogansz majd méhedben, ki Isten s ember lesz egyben,
megmaradsz szűzességedben.

Ó boldogságos Szűzanya! kérünk nagy méltóságodra,
végy minket pártfogásodba!

Cantus Catholici, 1651.

Színe előtt játszadoztam

Az Úr szerzett engem útjai elején,
kezdetben, mielőtt bármit is alkotott.
Öröktől fogva rendelt engem, ősidők óta, még a Föld előtt.
Nem voltak még tengerek és már fogantattam,
még nem törtek elő a vízben dús források,
még nem álltak a hegyek súlyos tömegükben,
a halmok előtt születtem...
Amikor a föld alapjait megvetette,
ott voltam mellette, mindent elrendeztem,
és gyönyörködtem nap-nap után,
színe előtt játszadoztam mindenkor.
Játszadoztam a földje kerekességén,
és gyönyörűség volt nekem az emberek fiai között lenni.

(Péld 8,22-36.)

Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

Szent Pál apostol írja: „Amint a bűn egy ember által lépett a világba, s a bűn miatt a halál... úgy árad minden emberre életadó megigazulás egynek igaz volta miatt” (Róm 5,12; 5,18).

Az egyetlen igaz Nap, a Megváltó mellett megjelenik a hajnalcsillag, és Krisztus fényében ragyogva örömmel, reménységgel, bizalommal tölt el bennünket. Ez a szelíd fényű hajnalcsillag, az Immaculata, a szeplőtelenül fogantatott Istenanya!

Mária szeplőtelenisége mindjárt létével kezdődött. Életének nem volt egy pillanata sem, amelyben a megszentelő malaszt ne díszítet-te volna lelkét. Ezt a pápai bulla így fejezi ki: „fogantatásának első pillanatában”, azaz abban a pillanatban, amelyben Isten megal-kotta lelkét és egyesítette testével, ajándékozta meg őt megszentelő kegyelmével.

IX. Piusz pápa 1854. december 8-án miután a püspökök szavazatukat a tan mellett leadták kötelező hittételnek hirdette ki Szűz Mária szeplőtelen fogantatását. Nem a jámbor elképzelés, hanem a kinyilatkoztatás alapján.

„Határozzuk, hogy az a tanítás, melynek értelmében a Boldogságos Szűz Mária a mindenható Isten páratlan kegyelméből és kiváltságából, az emberi nem Megváltójának érdemeire való tekintettel, fogantatásának első pillanatában az eredeti bűnnek minden szennyétől óvva maradt, Istentől ki van nyilatkoztatva, és ezért minden hívőnek kötelessége ezt erősen és állhatatosan vallani.”

Az Egyház tanítóhivatalának döntésére és a katolikus nép hitbéli meggyőződésére az Ég feltűnő módon nyomta rá a pecsétet. Négy évre a dogma kihirdetése után, 1858-ban a Szűz Anya Lourdes-ban megjelent egy egyszerű leánynak. Nem mint Isten anyja, nem mint fájdalmas Szűz, hanem mint Szeplőtelen Fogantatás! S ettől az időtől fogva szinte diadalutát járt a Szent Szűz szerte a világon. Az oltárok ezrei, a lourdes-i barlangok szinte megszámlálhatatlan sora épült tiszteletére, s az Úristen a lourdes-i Szent Szűz segítségül hívására történt feltűnő csodák által hagyta jóvá az Egyház tanítóhivatalának ünnepélyes döntését.

(Badalik Bertalan: Istennek Szent Anyja, 1991.)

Magyar templomok is bizonyítják

Török József, történész, teológus

Szűz Mária, a Megváltó édesanyja üdvtörténeti szerepének tisztázása, világos, egyértelmű megfogalmazása hosszú századokon át képezte a hittudósok elmélyült töprengésének tárgyát. A katolikus hitnek két forrása van: a Szentírás és a Szentagyomány. Ez utóbbi kezdetben csak burkoltan tartalmazta a hittételt, miszerint Szűz Mária szeplőtelenül fogantatott, vagyis léte első pillanatától kezdve mentes volt az áteredő büntől, az ősszülők eredeti bűnének minden emberre áteredő szennyétől. Amikor a hívek jámbor érdeklődése és a kételkedők rosszhiszemű véleménye ráirányította az egyháziak figyelmét Isten végtelenül bölcs és jóságos előrelátására, akkor egyre világosabbá vált az alap, az Éva-Mária, Krisztus-Ádám párhuzam a Szentírásból és a logikus következmény, az Isten egyedi tette következtében létrejött kivételezettség. A középkor legnagyobb teológusainak vitái után a Bázeli Zsinat 1439-ben dogmaként kimondta a szóbanforgó hittitkot. Egyetlen gond ezzel a zsinattal, hogy a résztvevők

„egészséges” része előbb eltávozott, s a visszamaradt zsinati atyák jogalap nélkül ugyan, ám valóságos hittételt mondtak ki. Ezért IV. Szixtusz pápa 1483-ban védelmébe vette a zsinati döntést, XI. Kelemen pápa pedig 1708-ban egyetemessé tette ünnepét. Ennek egyenes következménye volt, hogy IX. Piusz pápa 1849-ben kérdést intézett a világegyház püspökeihez, miként vélekednének a dogma ünnepélyes kimondásáról?

A múlt század derekán a katolikus Egyház hazánkban keresztútját járta, mert az elbukott szabadságharc után véres megtorlás következett. Kevesen tudják, hogy a tizenhárom aradi vértanú közül tizenkettő katolikus volt, a tizenharmadik a kivégzés előtti éjszakán katolizált. A tábori lelkészként vagy egyszerű honvédként szolgált katolikus papok között aratott a halál, százával kerültek börtönbe. A Szűz Máriának felajánlott ország hívei, papjai ezekben az években különösen várták a Boldogságos Szűz pártfogását. A pápa kérésére a pesti egyetem Hittudományi Kara igenlően válaszolt.

A magyar kercegeprímás, Esztergom érseke, Scitovszky János 1853-ban kapta meg a bíborosi kalapot a pápától, s a következő évben Rómába utazott átvenni a vértanúság színével ékes főpapi jelvényeket. Egyúttal részt vett a dogma kihirdetésén, és pedig tevőlegesen. A bíborosi testület egyik ülésén ékes latinságú beszédében kifejtette, hogy a magyar nemzet kívánja és várja a hittétel kihirdetését, kötelezővé tételét. Scitovszky János beszédében a magyar nép hagyományos Mária-tiszteletére hivatkozott meg a hazai templomok Mária titulusaira, melyek közül ötvenegy a Szeplőtelen Fogantatás dicsőségét hirdette. Főton ekkortájt épült az a templom, amely ennek az üdvtörténeti ténynek a tiszteletéről tanúskodott. Az érsek-bíboros beszédében hangzott, hogy bizonyítékok garmadájával szolgálna, ha a török hódoltság nem pusztította volna el az oklevelek és egyéb írott emlékek sokezeireit. A beszéd tartalma, formája egyaránt elismerésre talált a pápa és a bíborosok előtt s következménye nem sokáig váratott magára. A pápa, IX. Piusz kihirdette a Szeplőtelen Fogantatás dogmáját a hívek örömeire s az Egyház ellenségeinek bánatára. Miután Scitovszky János Rómából hazatért, hálaadást tartottak az ország minden templomában. A papság és a hívek egyaránt tudták, hogy ez a hittétel, áttételesen ugyan, de magát Jézus Krisztust védelmezi.

Jézusom, a Szűznek Szent Fia

A. Guillet

Jézusom, Istennek Szent Fia,
miért lettél Te embernek Fiává?
Jézusom, égnek és Földnek Ura,
miért lettél Te gyenge gyermekké?
Jézusom, világnak Világossága,
miért jöttél Te a leghosszabb éjszakák idején?
Jézusom, az isteni szeretetnek Tüze,
miért jöttél Te a legnagyobb hidegben?
Jézusom, Izrael királya,
miért jöttél a gyilkos Heródes idején?
Jézusom, szépséges Neveddel
miért olyankor jöttél,
amikor Nevedet gyalázzák?
Jézusom, Istennek Szentje,
azért, hogy bűnös létemre remélhessek én is?
Jézusom, a Szűznek Szent Fia,
kit Izajás óta vártunk,
hogy a pásztorokkal együtt meglátogathassalak én is?
S a három királlyal megajándékozhasalak én is?
Esendő mivoltomban,
ha mennyei Atyád elfogad,
ha Te, isteni Gyermekek rám mosolyogsz,
ha Mária és József,
angyalaid és barátaid
rám tekintenek és segítségemre jönnek,
bátorságot vehessek és megszólíthassalak:
Jézusom, Te jászolban nyugvó Kisdod,
fogadd hűségem aranyát,
fogadd dicsőítésem tömjénét,
fogadd el halálig tartó odaadásom mirháját!
Amen.

A szent éj

Gobbi atya

„Kedves fiaim, hajoljatok velem együtt e jászol fölé, ahol most megszületett Fiam reszket a hidegben és sírdogál.

Imádjuk Őt együtt, mert Ő valóban az Isten Fia.

Titeket azért szeretlek különösen, mert az Ő papjai vagytok.

Olyan hatalmat kaptatok, amely hasonlónvá tesz benneteket égi Édesanyátokhoz.

Amikor a szentmisét bemutatjátok, ti is világra hozzátok Fiamat. A pap szavai által Jézus valóban jelenvalóvá válik az átváltoztatott Ostyában.

Az Oltáriszentségben Jézus valóban jelen van Testével, Vérével, Lelkével, istenségével.

Ti, papok megújítjátok időbeli megszületésének tényét.

Mint egykor, úgy ma is titokban történik Jézus érkezése.

Egykor barlang fogadta be, most az oltárok köve. A csecsemő lágy vonásai fedték el egykor istenségét, ma a kenyér fehér színe rejti el.

Ahogy akkor jelen volt a Kisdedben, úgy van most jelen valóságosan Isten Fia az átváltoztatott Ostyában.

Ezen a szent éjen anyai Szívemet újból fájdalom járja át, látván, hogy még a papok között is kétely támad Fiamnak, Jézusnak az Oltáriszentség titkában való isteni jelenlétét illetően.

És így terjed a közömbösség az Oltáriszentséggel szemben, csökken az imádás és az ima, naponta szaporodnak a szentségtörések azok részéről, akik halálos bűn állapotában közelednek hozzá.

Sajnos a papok között is egyre többen vannak, akik bemutatják ugyan a szentmisét, de többé már nem hisznek. Közülük néhány tagadja Fiam, Jézus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben, mások pedig kizárólag a szentmise bemutatásának idejére akarják korlátozni, ismét mások viszont csak szellemi és jelképes jelenlétté fokozzák le.

Ezek a tévedések terjedőfélben vannak, bár a tanítást világosan megerősítette a Tanítóhivatal, és elsősorban a pápa.

Sajnos eljön az az idő, amikor méginkább követni fogják ezt a tévtant, amikor az Egyházban szinte megszűnik az imádás és a szent Áldozat illata. Ezzel fog tetőfokára hágni a pusztulás utálatossága, amely már behatolt az Isten szent templomába.

Ezért szeretném ezen a szentséges éjszakán összegyűjteni Szeplőtelen Szívemben minden kedves fiamat, akik szétszóródva élnek a világ minden táján.

Meghívlak benneteket, hajoljatok velem együtt az oltár fölé, ahol ti is világra hoztátok Jézust az Otáriszentség titkában.

Velem együtt imádjátok, halmozzátok el szeretettel, vigasztaljátok, adjatok hálát Neki, engeszteljétek a megbántások, a fagyosság, a nagy közömbösség miatt, ami Őt körülveszi. Velem együtt védjétek meg még életetek árán is, felkészülten arra, hogy Neki ajándékozzátok véreteket.

És így, e mélységes éjben Jézus újra beragyoghatja általatok ezt a világot, amelyet irgalmas szeretete még meg akar menteni.”

1977. december 24.



Isten, aki a Boldogságos Szűz Mária anyasága által küldte el a világnak a megváltás kegyelmét, adja Önökre bőséges áldását!

Érezzék mindig és mindenütt
a Szent Szűz segítő oltalmát,
hiszen őáltala kapta mindenki az élet Szerzőjét!

Az Egyháznak ezzel az igen szép áldásával szeretnénk minden kedves olvasónknak békés, boldog és kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket kívánni!

A szerkesztő

Kérjétek a Szent Családot!

Gyulai Oszkár, esperes plébános

Van egy régi kedves történet –, talán többen is hallották már. IX. Piusz pápa egyszer felkérte kora egyik leghíresebb festőjét, hogy fesse meg a földi mennyországot. A művész nagyon sokáig törte a fejét, majd imádkozni kezdett és eszébe jutott valami. Megfestette a Szent Családot. A pápa nagy örömmel fogadta és azt mondta, kitaláltad a gondolatomat!

Valóban hiába keressük az igazi boldogságot másutt, mint a Szent Családban és a Szent Család példáját követő keresztény családokban.

Ezért fontos ünnep ma a Szent Család vasárnapja, mert a Szent Családot mi nemcsak itt, a templomban ünnepeljük, nemcsak itt tiszteljük, mert valójában otthon kezdődik az igazi feladat! Követni a Szent Család példáját!

A Szent Családnak, mint tudjátok három tagja van, Szent József, a Szűzanya meg a kis Jézus. Kérdezzük meg, mit tett Szent József, mit tett a Szűzanya, és mit tett a kis Jézus?

Szent Józsefről keveset beszél a Biblia. De azzal, amit elmond, lényegében megfesti szent József képét. Szent József nem tett csodákat, de mindenben teljesítette Isten akaratát, megtette mindazt, amivel őt megbízta. A Szentírás azt mondja róla, hogy igaz ember volt! És ebben az egy mondatban, úgy érzem, minden benne van! Szent József gondoskodott a családjáról! És nemcsak családfő volt, hanem példakép is.

A kisgyermek az édesapa képéről rajzolja meg, képzelel el magának a mennyei Atya képét. Bizony óriási az édesapák felelőssége abban, hogy a mennyei Atyának ne karikatúrái, hanem földi képmásai legyenek!

Az édesanya képét a Szűzanyáról másolhatjuk le. A Szűzanya életében talán a kánai menyegző mutatja be leginkább, milyennek kell lenni az édesanyának. Dolgos volt a Szent Szűz keze, mert az esküvő előkészítéséhez és nem csak vendégnek hívták. Figyelt a háziak kéréseire, mert kedvükre akart tenni. Csendben körülnézett és meglátta, hol hiányzik még valami. Részt vett a lakomán, együtt örült az örvendezőkkel, és mégsem kerülte ki figyelmét, hogy fogytán a bor. Feltűnés nélkül, halkán szólt Fiának. Bizalma megérintette Jézust, aki Édesanyja kedvéért tette meg első csodáját.

Ilyenek az igazi édesanyák. Nem feltűnőek, csak egyszerűen jó velük lenni, mert érezni lehet szeretetüket. Bizalommal fordulnak

Istenhez, azután megteszik, ami tőlük telik. Örülnek minden jónak, a családnak ajándékozzák szeretetüket, szolgálatukat és önmagukat.

A gyermek Jézusról elmondja az Írás, hogy engedelmes volt szüleinek. Ő, a világ Ura és Tanítómestere, nem restelt szüleitől tanulni, tisztelettel meghallgatta szavukat. Segített Édesanyjának, Szent Józseftől pedig mesterséget is tanult. Szerette és szolgálta őket.

Hát bizony messze kerültünk attól az eszménytől, amit Jézus mutatott be!

Tudjátok mi tűnt fel nekem a tíz parancsolat olvasásakor? Hogy nincs több olyan parancsolat, amelyhez Isten külön jutalmat, külön áldást helyezett volna kilátásba, csak a negyedik parancsolat ilyen. Így szól: tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú életű légy a földön! Egy másik fordítás szerint, hogy áldott legyen életed ezen a földön. Azt hiszem, Isten jutalmát érdemes kiérdemelni azzal, hogy az ember tiszteli és becsüli szüleit. Mert mit köszönhet egy gyermek a szüleinek? Gondoljátok csak végig, mit köszönhet egy gyermek a szüleinek! Isten után mindent! Az életét! Ezt Isten után csak a szüleinek köszönheti! Ma, a Szent Család ünnepén kérjétek mindnyájan édesapák, édesanyák, gyerekek, kérjétek a Szent Családot, tanítson meg titeket, mindnyájatokat a Szent Család életére, hogy békesség és öröm legyen otthon, nem pedig veszekedés, türelmetlenség!

Felmérhetetlen a szülők felelőssége, mert rajtuk keresztül tudják meg Isten akaratát a gyerekek. Mert a szülőnek kell Isten akaratát közvetítenie gyermekei számára! Ha ezt teszi, akkor a szülő szava az Isten szava. Ezek szerint, aki szüleivel szemben engedetlen, az Istennel szemben engedetlen! Gondoljátok meg, hogy az embernek egyszer számot kell adnia erről Isten ítélszéke előtt!

A családban legyen közös imádság este! Akármilyen rövid imádság, de legyen közös imádság! Az a család, amelyik együtt imádkozik Isten előtt, együtt is marad. És ha így mindenben követni akarjátok a Szent Család példáját, akkor megvalósul annak a réges-régen megfestett képnek alap gondolata, amelyről beszédem elején szóltam, és akkor a család valóban földi mennyország lesz. Igazi szeretetközösség, amelyben jelen van az Isten. És akkor meg fogjátok tapasztalni, milyen öröm az, ha velünk az Isten! Akkor állandó lesz bennünk az Ő öröme, az Ő békéje, az Ő szeretete, és ez a családi boldogság alapja. Amen.

A r ó z s a f ü z é r

Először is áhitattal vess keresztet, mely az üdvösség jele, és a mennybe vezető utat mutatja. Azután imádkozd el a „Hiszekegyet” mint keresztiségi fogadalmad megújítását, azzal a szándékkal, hogy hitedet az emberektől való félelem nélkül megvalld.

A „Dicsőséget” mondd Szűz Máriával és az angyalokkal egyesülve, a „Miatyánkot” pedig Jézus szellemében az Atya dicsőségére és az Egyház javára!

Az első „Üdvözlégy”-nél köszöntsd Szűz Máriát, mint az Örök Atya leányát! Könyörögd ki Tőle, hogy gazdagon részesítsen a hit erényében, ami Benne itt a földön nagyobb volt, mint a pátriárkák, próféták, apostolok és a szentek minden hite. Ezt a hitet adja át a küzdő Egyházban élő gyermekeinek, hogy rávezesse őket Jézus Krisztus életének követésére és felfedje előttük saját titkait.

A második „Üdvözlégy”-nél köszöntsd Máriát mint Jézus Krisztusnak, az Örök Bölcsességnek Édesanyját, és kérd a „szent reménység Anyjától” a szilárd bizalmat, amivel ő mindazokat eltölti, akik átadják magukat Neki. Szűz Mária azoknak is reménysége, akik minden reményüket elvesztették. „Reménységünk, üdvözlégy!”

A harmadik „Üdvözlégy”-nél köszöntsd Őt mint a Szentlélek jegyét, és jusson eszedbe, hogy Ő a „szép szeretet Anyja”! Kérd tehát, hogy tegye alkalmassá szívedet e szeretet befogadására, és lobbantsa lángra benne Jézus Krisztus apostoli szeretetét a lelkek iránt!

(Grignon Szent Lajos: Hogyan imádkozzuk a rózsafüzért)

„Naponta imádkozzátok a rózsafüzért!” – mondta a Szent Szűz Fatimában. Van-e ennél jobb tanács? A rózsafüzér imádkozása naponta elénk tárja Jézus életét. „Áldott a Te méhednek Gyümölcse, Jézus, akit Te Szent Szűz a világra szültél” –, imádkozzuk a karácsonyi időben. Ez az áldás megnyithatja a szíveket, hogy minden ember szívében megszülessen ebben a Jézusnak szentelt esztendőben, 1997-ben az isteni Kisdéd!

Szűz Mária ünnepek

november 21. – A Boldogságos Szűz Mária bemutatása

Szent Jakab apokrif evangéliumában olvassuk, hogy szülei a gyermek Máriát életének harmadik évében a templomban Istennek szentelték. Az ilyen szentelménnyel a szüzességi fogadalom is egybe volt kötve. A szenthagyomány is megőrizte számunkra ennek az ünnepnek keletkezését, V. Szixtus (1585) pápa az egész Egyház számára ünnepként rendelte el. Ez a nap egyúttal a bencés obláták főünnepje is, mert Szűz Mária ezen a napon lett oblátja, azaz Istennek felajánlott gyermek.

A misekönyvben lévő oratóióban, a collectában szó van a bemutatásról: „Urunk Istenünk, tisztelettel ünnepeljük a Boldogságos Szűz Mária dicsőséges emlékezetét. Kérünk, részesíts minket közbenjárására kegyelmed teljességéből.” Vagyis az oratio Szűz Mária élete kezdetének legnagyobb titkát, a „kegyelemmel teljes” élet gazdagságát szemléli, és azt kéri, hogy minket is részesítsen Isten az ő isteni kegyelmének teljességéből.

december 8. – A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

A Szentírás őrzi az angyali köszöntést, amelyben feltárul Mária titka, ő a „kegyelemmel teljes”. Ha Isten ajándékaival teljes, akkor nem lehet benne semmiféle bűn, tehát eredeti bűn sem. Keleten már a VIII. században ünnepe van a Szeplőtelen Fogantatásnak, mégpedig december 8-án, vagyis Mária születésétől (szeptember 8.) kilenc hónapot visszszámítva. Bölcs Leó császár (896-903) egész birodalmában elrendelte a Panagia (az egészen szent) ünnepét. Dél-Itáliából, a görögök köréből terjedt Nyugatra az ünnep a normanok közvetítésével (akik Dél-Itáliában uralkodtak). A „normannok ünnepének” is nevezték. Tiszteletét a középkorban a ferencesek terjesztették, s Boldog Scotus János fektette le a dogma teológiai alapjait. A dogmát magát IX. Pius pápa 1854. december 8-án hirdette ki.

Őseink még a Bizáncban nevelkedett III. Béla uralma alatt, egyenesen Keletről vették át a Szeplőtelen Fogantatás szép ünnepét. Ettől kezdve a Szeplőtelen Szűz áhitatos tisztelete mintegy a magyarság ismertetője lett. Nincs olyan középkori breviáriumunk, misekönyvünk, melyben meg nem találhatnánk ezt az ünnepet.

Gyakori tévedés összetéveszteni Jézus csodálatos fogantatását Mária szeplőtelen fogantatásával. Az előbbi az Ige megtestesülését jelenti Mária méhében a Szentlélek erejéből, az utóbbi azt a tényt, hogy Anna és Joachim leánya, a Boldogságos Szűz Mária létének első pillanatától fogva mentes volt az áteredő bűntől.

Budapesten, a Szikla-templomban minden csütörtök este imavirrasztást tartanak 23 és 24 óra között, Jézus nagycsütörtöki szenvedésének emlékére. Szeretettel várnak minden engesztelőt!

Várja Fiát, égi Urát

Ó Mária Szent Szíve, szűz virág!
Harmata, illata imádság.
Várja Fiát, égi Urát,
Virrasztva, epedve,
éj s napon át.

Ó Mária Szent Szíve, tiszta kert!
Benne az ég Ura lakást nyert!
Fészek e Szív, mely hazahív,
Mikor a földi baj
ostroma vív!

Ó Mária Szent Szíve, gyertyaszál!
Templomi áldozat te voltál.
Jézusodat, szent Fiadat,
Istennek od`adtad
magzatodat.

Ó Mária Szent Szíve könnypatak!
Belőle sóhajok fakadnak.
Hét sebe sír, hét sebe fáj:
Kereszten szenved
az égi Király.

Ó Mária Szent Szíve, csillagunk!
Vezérünk, gyámolunk, bizalmunk!
Nézz le reánk, földi csatán!
Vigy fel a mennybe
a harcok után!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
p. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Canterbury Szt. Anzelm: Teáltalad újraéled a teremtés szépsége	1
Gyulai Oszkár: Szeretetével térített	2
Emmerich Katalin: Átjárta őt a fény.	3
Mária kegyhelyek	
Csatka	7
Az aranszívű Anya	8
Beauraing-ben felragyogott Szűz Mária fénye	10
A damaszkuszi ikon	12
A csodásérem	13
Tre Fontane – Róma	14
Az élet másik partja	15
Advent	18
Szűz Mária szeplőtelen fogantatása	19
Török József: Magyar templomok is bizonyítják	20
A. Guillet: Jézusom, a Szűznek Szent Fia	22
Gobbi atya: A szent éj	23
Gyulai Oszkár: Kérjétek a Szent Családot!	25
A rózsafüzér	27
Mária ünnepek	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A damaszkuszi ikon

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243